



**International
Volunteer Day**

ΔΗΜΟΣ ΣΙΝΤΙΚΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ

ΕΘΕΛΟΝΤΙΣΜΟΥ

Να αγαπάς την ευθύνη, να λες : Εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω την γη. Αν δεν σωθεί, εγώ φταίω... ποιό δρόμο να πάρεις; ...τον πιο κακοτράχαλο ανήφορο... μην καταδέχεσαι να ρωτάς: θα νικήσουμε; ... θα νικηθούμε; ... πολέμα! πολεμούμε χωρίς βεβαιότητα ... και η αρετή μας, μη όντας σίγουρη για την αμοιβή, αποκτάει βαθύτερη ευγένεια

~ Νίκος Καζαντζάκης

Πόση δύναμη ψυχής κρύβουν άραγε αυτά τα λόγια και πόσο πιστά αποδίδουν τη θέληση και την τόλμη που χαρακτηρίζουν τις πράξεις ενός εθελοντή; Η ελληνική πραγματικότητα διακρίνεται από την έντονη παρουσία ευεργετών εθελοντών που σε δύσκολες στιγμές στην ιστορία της πρόσφεραν στην πατρίδα τους, είτε με οικονομική στήριξη, είτε ακόμα αφιερώνοντας και την ίδια τους τη ζωή.

Η 5η Δεκεμβρίου καθιερώθηκε ως Διεθνής Ημέρα Εθελοντισμού για την Οικονομική και Κοινωνική Ανάπτυξη

το 1985, με απόφαση της

γενικής συνέλευσης του ΟΗΕ για να αποτίσει τον οφειλόμενο φόρο τιμής στα εκατομμύρια των εθελοντών, που είναι ταγμένοι στην υπηρεσία του ανθρώπου, συχνά με κίνδυνο της ζωής τους!

Από την αρχαιότητα οι αμφικτιονίες και αργότερα οι συμπολιτείες είχαν οικειοθελή χαρακτήρα, χωρίς αμοιβή για τους συμμετέχοντες και στόχο το κοινό καλό. Την εποχή του Ιπποκράτη τα κρατικά νοσηλευτικά ιδρύματα στηρίζονταν σε μεγάλο βαθμό στην πρωτοβουλία των πολιτών, οι οποίοι προσέφεραν χρήματα και υλικά τακτικά, κυρίως στις γιορτές. Την εποχή της διάδοσης του Χριστιανισμού πρωτοστατεί ο Μέγας Βασίλειος που με την "Βασιλειάδα", η οποία αποτέλεσε ένα κέντρο κοινωνικής προστασίας των αδύναμων της εποχής δεν παρείχε μόνο φροντίδα στους περιθαλπόμενους αλλά επιδίωξε και την ανεξαρτητοποίησή τους μέσω της εκμάθησης τεχνικών επαγγελμάτων. Με την ίδρυση του νεοσύστατου Ελληνικού κράτους κάνουν την παρουσία τους εθελοντικοί σύλλογοι με σημαντική κοινωνική δράση: ιδρύουν πτωχοκομεία, ορφανοτροφεία, επαγγελματικές σχολές. Από τότε έως τις μέρες μας ο εθελοντισμός έχει επεκταθεί ποικιλοτρόπως σε τομείς και δράσεις της οικονομικής, πολιτικής, κοινωνικής ζωής και όχι μόνο. Όσοι είναι οι χώροι της ανθρώπινης ενασχόλησης και δραστηριοποίησης τόσες είναι και οι μορφές του εθελοντισμού...!

Ο γενικός Γραμματέας των Ηνωμένων Εθνών **Μπαν Κι Μουν** αναφέρει ότι :

Ο εθελοντισμός είναι πηγή δύναμης για την κοινότητα , προσαρμοστικότητας, αλληλεγγύης και κοινωνικής συνοχής. Μπορεί να επιφέρει θετικές κοινωνικές αλλαγές με το να καλλιεργεί το σεβασμό για ποικιλία, ισότητα και τη συμμετοχή όλων. Είναι ένα από τα πιο πολύτιμα ατού της κοινωνίας.

Συμπληρωματικά, μπορούμε να αναφέρουμε ότι ο εθελοντισμός φέρνει τους ανθρώπους πιο κοντά και βοηθάει να διευθετηθούν τα κοινωνικά προβλήματα στη βάση τους. Ενισχύει την απόκτηση κοινωνικών, επικοινωνιακών και επαγγελματικών δεξιοτήτων και αναπτύσσει νέες ικανότητες. Ενδυναμώνει και δίνει νέο περιεχόμενο στη ζωή των ενηλίκων. Αυξάνει τη δυνατότητα ενεργούς συμμετοχής των νέων στη ζωή και στην εργασία. Αποτελεί εν δυνάμει χώρο ανάπτυξης νέων κοινωνικών υπηρεσιών αυξάνοντας την απασχόληση. Οδηγεί στην εσωτερική ολοκλήρωση του πολίτη-εθελοντή και στη συνολική μετεξέλιξη της κοινωνίας από άκρως ατομικιστικής σε κοινωνία αλληλεγγύης.

Η αξία του εθελοντισμού είναι αναμφισβήτητη και δεδομένη. ...Ωστόσο, όπως η παλιά παροιμία πρεσβεύει, «ο δρόμος προς την κόλαση είναι στρωμένος με καλές προθέσεις» υπάρχει ένας πολύ πραγματικός κίνδυνος ότι η απερισκεπτη επιχείρηση της εθελοντικής εργασίας μπορεί κάλλιστα να καταλήξει να έχει αρνητική επίδραση ακόμα και στα ίδια τα άτομα που ο εθελοντής ήλπιζε να βοηθήσει. Συνάμα, παρατηρείται το φαινόμενο οι αρμόδιοι φορείς να επαναπαύονται και να "εμπιστεύονται" το καθήκον τους στις ευγενικές προθέσεις των εθελοντών (που από μόνοι τους δεν φτάνουν) και αυτό αποτελεί χαρακτηριστικό μιας πρόχειρα οργανωμένης πολιτείας. Ορισμένοι κύκλοι, όντας καχύποπτοι απέναντι στα πραγματικά κίνητρα μεγάλων εθελοντικών ιδρυμάτων, αντιστέκονται σθεναρά, χωρίς όμως να προτείνουν και εφαρμόσιμες λύσεις για την υλοποίηση προγραμμάτων, μια και η αδράνεια δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση την προσδοκώμενη έξοδο από το ...αδιέξοδο. Σίγουρα οι καλές προθέσεις δεν είναι πάντα αρκετές. Χρειάζεται κάθε εθελοντική απόπειρα να προστατευθεί από υστερόβουλες ενέργειες εκμετάλλευσης.

Το επίκεντρο του εθελοντισμού είναι η προστασία της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, καθώς μέσα από τον εθελοντισμό καθρεπτίζεται η εικόνα του εαυτού μας. Κινητήριο δύναμη του εθελοντισμού πρέπει να είναι η αγάπη και η συμπαράσταση στο συνάνθρωπό μας που υποφέρει και ζητά βοήθεια. Ο εθελοντισμός είναι κάτι παραπάνω από ένα κίνημα όπως προβάλλεται στις μέρες μας. Δεν έχει ούτε χρονικά όρια, ούτε πεπερασμένους τόπους και τρόπους εφαρμογής, ούτε στοχαστικούς και φιλοσοφικούς ορισμούς. Ο εθελοντισμός ξεκινά από την καρδιά του καθενός και διαχέεται στο περιβάλλον του χωρίς φραγμούς και περιορισμούς. Το πρώτο βήμα που χρειάζεται να γίνει είναι να δει κανείς τον εαυτό του στο συνάνθρωπό του. Ο εθελοντής βάζει τον εαυτό του στη θέση του συνανθρώπου του και "παίρνει" "προσφέροντας". Προσφέροντας οικονομική βοήθεια, προσφέροντας ένα καλό λόγο, προσφέροντας λιγη βοήθεια, προσφέροντας κάθε είδους συμπαράσταση, προσφέροντας λίγο χρόνο, προσφέροντας λιγη αγάπη.

Καταλήγοντας, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι ο εθελοντισμός δεν υποκαθιστά το κράτος ούτε το απαλλάσσει από τις ευθύνες του σε θέματα κοινωνικής πρόνοιας. Είναι μια στάση ζωής που βοηθάει τον άνθρωπο να αναπτύξει την κοινωνικότητά του, να διαμορφώσει ήθος και να διοχετεύσει τις δημιουργικές του δυνάμεις στην ικανοποίηση κοινών αναγκών.

Ας μας δώσει το έναυσμα ο ποιητής:

Ακούστε αυτό το τρίξιμο της πόρτας.

Ελάτε να βοηθήσουμε την πολιτεία που κοιλοπονάει τα μετάλλινα παιδιά της.

Εγώ είμαι εγώ . Εσύ και εγώ , είμαστε εμείς.

~ *Γιάννης Ρίτσος, "Ανυπόταχτη Πολιτεία"*